

LXXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8. Maj 1911).

Det foreliggende Forslag er et Led i Bestræbelsen for at skaffe Statskassen nye Indtægter til Dækning af det store aarlige Underskud og maa ses under denne Synsvinkel, hvorfor *Udvalgets Flertal* (Broberg, Døcker, N. Hansen, Johansen, Lange, J. Pedersen, Piper, Rottbøll og Windfeld-Hansen), selv om man helst ønskede at bevare den nuværende Tilstand, dog under de foreliggende Omstændigheder maa finde det forsvarligt, at en Del af den Merindtægt, der er fornøden, tilvejebringes ved ogsaa at beskatte, hvad der anvendes til Kunstnydelse eller Fornøjelse. Det har dog været Udvalget magtpaaliggende, dels at Skatten saa vidt muligt overføres paa Publikum, dels at denne kommer til at virke saa lidet trykkende paa de Forestillinger m. m., der nærmest maa siges at have en forædlende og opdragende Betydning for Folket, som det er foreneligt med Maalet: en nogenlunde anselig Indtægtspost.

Udvalgets Flertal formener, at man for at opnaa dette nødvendigvis maa lægge Skatten, ikke som Lovforslaget bestemmer med en Afgift paa Bruttoindtægten, der svares af de paagældende Institutioner og Forretninger, men som en Billetafgift, der betales sammen med Billetten, samt at denne Afgift ikke bør sættes ens for alle Arter af Præstationer.

Udvalgets Flertal erkender Umuligheden af i en Lov at drage en retfærdig Grænse imellem den gode Kunst og de mindre værdifulde eller slette Præstationer, men mener dog, at en brugelig Skillelinie kan findes ved at dele Forestillingerne i dem, der gives ifølge Lov eller kgl. Bevilling, og dem, der gives i Henhold til anden Hjemmel. Udvalget erkender endvidere, at Oplæsninger, Recitationer og Koncerter uden Servering, der ere af stor kulturel Betydning og som oftest en lidet lukrativ Forretning, bør beskattes med den lavest mulige Afgift.

Ligeledes har Udvalgets Flertal ment, at